

Високий рейтинг Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника серед українських вишів (за останньою версією, створеною Національною бібліотекою України імені В. І. Вернадського на основі найбільшої наукометричної бази даних Scopus, – 12-те місце) значною мірою забезпечила молода, проте вже добре знана в науковому світі кафедра біохімії та біотехнології. Її 10 років тому створив д-р біол. наук, проф. В. Лушак. Короткого відрізка часу виявилось достатньо, щоб провідні дослідницькі центри світу та престижні наукові видання зацікавилися працями прикарпатських біохіміків. Більше того, їх ушанували своєю присутністю і виступили з лекціями такі світила цієї галузі науки, як лауреати Нобелівської премії, професори Б. Сакман й Е. Негер.

В. Лушак, доктор біологічних наук, Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника:

«...Ми в Івано-Франківську проводимо на кафедрі фундаментальні дослідження, результати яких (близько 70 %) публікують у міжнародній науковій періодиці. Світовій спільноті це цікаво, а в Україні – майже ні... Останніми роками в Україні не було підтримано жодного проекту нашої кафедри.

<...> Готуємо висококваліфікованих випускників, яких запрошують для співпраці в розвинуті країни Європи та Америки, а вдома не всі вони навіть можуть працевлаштуватися. Ми – не менеджери й не бізнесмени, ми – науковці, і, крім фундаментальних праць, пропонуємо ефективні прикладні розробки, скажімо, для підвищення врожайності бобових, для здешевлення виробництва харчових продуктів. Але ж попиту немає.

<...> Моя ідея насамперед полягає в тому, щоб відкрити науково-практичний центр, який реально пов'язував би науку з виробництвом. Ще 20 років тому я бачив, як у Канаді при університетах створювали бізнес-інкубатори – своєрідні посередники між ученими й підприємцями. Вони мали цільову фінансову підтримку уряду. Їхня мета – запровадження у виробництво високих технологій. У нас же цікаві наукові напрацювання не просувають далі бюрократичних теревень. Коли я почав вивчати місцеві труднощі з вирощуванням грибів, то невдовзі знайшов найслабшу ланку – вирощування міцелію. Цю проблему ми вирішили, але попиту на такі розробки і близько не видно» (*Крайній І. Біохімія – на щодень // Україна молода (<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2021/203/71995/>). – 2012. – 1.02).*